

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 24 maja 1950 **Nr 14** Poz. 84-89

TREŚĆ:

84

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 maja 1950 r.

w sprawie rachunków uczestników obrotu bezgotówkowego, dotyczących obrotów związanych z wykonaniem planu inwestycyjnego.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U.R.P. Nr 41, poz. 294) zwalniam od obowiązków wynikających z art. 2 ust. 1 pkt 1) tej ustawy:

a) uczestników obrotu bezgotówkowego objętych państwowym planem inwestycyjnym w zakresie obrotów związanych z wykonaniem planu inwestycyjnego,

b) Centrale Handlu Zagranicznego w zakresie rozliczeń z tytułu importu inwestycyjnego.

Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 16. VIII. 1949 r.

Minister Finansów K. Dąbrowski

85

INSTRUKCJA MINISTERSTWA FINANSÓW

z dnia 12 maja 1950 r.

w sprawie zlecania dokumentacji technicznej przez inwestorów podległych Ministerstwu Finansów — Centralnemu Biuru Projektów Architektonicznych i Budowlanych, Państwowe Przedsiębiorstwo Wyodrębnione.

W celu uproszczenia formalności, związanych z zamówieniem dokumentacji technicznej dla inwestycji, przewidzianych w Państwowym Planie Inwestycyjnym na rok 1950, została zawarta umowa, odpis której stanowi załącznik Nr 1 do niniejszego zarządzenia.

W związku z tym zarządza się co następuje:

§ 1. Wykonanie dokumentacji technicznej na każdy obiekt należy zlecać Centralnemu Biuru Projektów Architektonicznych i Budowlanych na oddzielnym formularzu, którego wzór stanowi załącznik Nr 2 do niniejszego zarządzenia, przy czym odnośnie dokumentacji już wykonywanej należy potwierdzić dokonanie zlecenia.

§ 2. Zlecenie może być udzielone bądź odrębnym pismem bądź też tekst zlecenia może być dołączony do formularza założeń projektowych.

§ 3. Zlecenie podpisuje przedstawiciel inwestora naczelnego lub głównego i przedstawiciel Centralnego Biura Projektów Architektonicznych i Budowlanych.

§ 4. Odpisy zlecenia otrzymują Ministerstwo Finansów i Dyrekcja Naczelna Centralnego Biura Projektów Architektonicznych i Budowlanych.

§ 5. Przewidziana w § 4 umowy Komisja do przyjęcia prac dotyczących dokumentacji technicznej składa się z:

a) dwóch przedstawicieli inwestora naczelnego względnie głównego,

b) przedstawiciela Centralnego Biura Projektów Architektonicznych i Budowlanych.

§ 6. Przyjęcie prac przez Komisję polega na sprawdzaniu, czy wszystkie elementy dokumentacji technicznej zostały sporządzone i czy elementy, wymagające zatwierdzenia (§ 6 umowy) zostały zatwierdzone. Komisja nie wchodzi w ocenę już zatwierdzonych elementów ani też w ocenę kosztorysów urzędowych.

§ 7. Jednocześnie z podpisaniem zlecenia należy podać Centralnemu Biuru Projektów Architektonicznych i Budowlanych imię i nazwisko wyznaczonego przez inwestora bezpośredniego pełnomocnika do spraw, objętych zleceniem, oraz jego zastępcę (§ 15 umowy).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, przy czym równocześnie tracą moc obowiązującą zarządzenia i okólniki sprzeczne z niniejszym zarządzeniem.

za Ministra Finansów H. Birencwajg
Dyrektor Departamentu

Załącznik Nr 1

UMOWA

W dniu 25 marca 1950 r. w Warszawie pomiędzy Skarbem Państwa reprezentowanym przez Ministerstwo Finansów w osobie Dyrektora Departamentu Organizacyjno-Administracyjnego Henryka Birencwajga, zwanym niżej w umowie „Zamawiającym" z jednej strony, a Centralnym Biurem Projektów Architektonicznych i Budowlanych, przedsiębiorstwem państwowym wyodrębnionym z siedzibą w Warszawie, zwanym poniżej „Biurem", reprezentowanym przez Naczelnego Dyrektora Dr Inż. Eugeniusza Olszewskiego i Dyrektora Technicznego Inż. Arch. Hieronima Karpowicza z drugiej strony i obierających sobie prawne miejsce zamieszkania dla skutków niniejszej umowy w Warszawie przy ul. Ligockiej Nr 8 została zawarta umowa treści następującej:

§ 1. Na pisemne zlecenie Zamawiającego, sporządzone oddzielnie na każdy obiekt, Biuro zobowiązuje się sporządzić dokumentację techniczną na rok 1950. Odnośnie dokumentacji technicznej wykonywanej już przez Biuro przed zawarciem niniejszej umowy Zamawiający potwierdzi udzielone poprzednio zlecenia.

Kredyt na realizację inwestycji jest przewidziany w Planie Inwestycyjnym 1950 r. Część 11.

§ 2. Podstawę do sporządzenia dokumentacji technicznej stanowią założenia projektowe, zatwierdzone przez właściwą władzę.

Założenia projektowe opracuje i dostarczy inwestor.

§ 3. Należność za wykonanie dokumentacji technicznej będzie obliczona według norm, zatwierdzonych dla Państwowych Biur Projektowych, a w razie braku norm według rzeczywiście poniesionych kosztów bezpośrednich i nakładowych.

§ 4. Przyjęcia prac dokonywać będzie Komisja działająca z ramienia Zamawiającego lub upoważnionych przezeń władz. Przyjęcie powinno nastąpić najpóźniej w ciągu dwóch tygodni od dnia otrzymania wniosku Biura o dokonanie przyjęcia. Prace uważa się za przyjęte, jeżeli w ciągu dalszych dwóch tygodni Komisja nie zawiadomi Biura o powzięciu decyzji. Prace wymagające zatwierdzenia (§ 6) mogą być przyjęte przez Komisję dopiero po ich zatwierdzeniu.

§ 5. Biuru przysługuje prawo odstąpienia od zatwierdzonych założeń projektowych:

1) w razie konieczności dostosowania dokumentacji technicznej do warunków określonych Planem Inwestycyjnym, obowiązującymi przepisami, normami lub standartami oraz zarządzeniami technicznymi i gospodarczymi Ministerstwa Budownictwa,

2) w razie potrzeby, spowodowanej względami urbanistycznymi. W takich wypadkach Biuro zawiadomi Zamawiającego o zaszłych zmianach w ciągu jednego tygodnia od dnia powzięcia wiadomości o konieczności tych zmian.

3) na wniosek inwestora, jeżeli zmiany nie naruszają warunków, określonych w pkt 1 i 2 oraz jeżeli zmiany zostaną zatwierdzone przez władzę zatwierdzającą pierwotne założenia projektowe. W wypadku, jeżeli ewentualne zmiany podnoszą koszt inwestycji — zmiany te będą ujęte w dodatkowym zleceniu, przy czym zwiększone koszty inwestycji muszą mieć pokrycie w Planie Inwestycyjnym, względnie w budżecie bieżącym Ministerstwa Finansów.

§ 6. Biuro zobowiązuje się wyjednać u właściwych władz:
1) zatwierdzenie programu techniczno-budowlanego,
2) wyrażenie zgody na projekt szkicowy,
3) zatwierdzenie projektu podstawowego.

Projekt szkicowy winien być zatwierdzony przez przedstawicieli Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych przy Ministerstwie Finansów na posiedzeniach Kolegiów Opiniodawczych CBP. AB.

W tym celu przewodniczący Kolegium CBP. AB. w porozumieniu z przewodniczącym Komisji Oceny Założeń Projektów i Projektów Wstępnych przy Ministerstwie Finansów ustala termin i miejsce posiedzenia Kolegium oraz przesyła przewodniczącemu Komisji egzemplarz projektu wstępnego w takim terminie, aby doręczenie nastąpiło co najmniej na 7 dni przed dniem posiedzenia Kolegium.

Wszelkie koszty, związane z zatwierdzeniem projektu ponosi Zamawiający.

§ 7. Biuro zobowiązuje się dokonać bez specjalnej dopłaty niezbędnych zmian i poprawek w wykonanej dokumentacji technicznej na żądanie Komisji, przyjmującej pracę (§ 4) bądź władzy budowlanej.

§ 8. Rachunki za wykonane prace będą wystawione według norm dla projektów państwowych biur projektów, obowiązujących w dniu przyjęcia wykonanej pracy lub jej części.

Wypłaty będą dokonywane na podstawie rachunków przejściowych za wykonane etapy dokumentacji technicznej.

Reszta należności będzie wypłacona Biuru na podstawie złożonego rachunku w ciągu tygodnia od dnia przyjęcia prac.

Regulowanie rachunków będzie się odbywać w drodze inkasa bankowego.

§ 9. W przypadku, gdy całość lub część zamówienia objętego zleceniem, określonym w § 1, zostanie przez Biuro wykonana w terminie spóźnionym, Zamawiający ma prawo żądać odszkodowania umownego za zwłokę w wysokości 0,1% wartości całości lub części opóźnionej roboty za każdy dzień zwłoki z wyłączeniem niedziel i świąt.

§ 10. W przypadku niewykonania umowy przez Biuro, Zamawiający ma prawo żądać odszkodowania umownego w wysokości 5% wartości niewykonanej roboty.

Ponadto Zamawiający, w razie zwłoki w wykonaniu zamówienia lub niewykonania umowy przez Biuro, może domagać się na zasadach ogólnych odszkodowania, przewyższającego odszkodowanie umowne.

§ 11. W razie zwłoki w wykonaniu zamówienia przez Biuro, Zamawiający ma prawo odstąpić od umowy bez potrzeby udzielania dodatkowych terminów, albo, nie zwalniając Biura od obowiązków uiszczenia odszkodowania umownego za zwłokę, wyznaczyć mu nowy termin wykonania świadczenia lub też wykonać na jego koszt świadczenia zastępcze.

§ 12. Biuro nie ma prawa bez pisemnej zgody Zamawiającego powierzyć wykonania umowy innej osobie ani też przelewać przypadających mu należności. Bez zgody Ministerstwa Budownictwa Biuro nie ma prawa powierzyć wykonania całości lub zasadniczej części umowy osobie niewymienionej w § 8 rozp. Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73).

§ 13. Wszelkie spory, mogące wynikać z tytułu niniejszej umowy, poddaje się orzecznictwu państwowego arbitrażu gospodarczego.

§ 14. Wszystkie warunki niniejszej umowy obowiązują bez potrzeby osobnych wezwań i stawiania w zwłoce.
Strony nie mogą powoływać się na warunki ustalone ustnie.
Ewentualne zmiany umowy mają moc prawną tylko w przypadku, gdy są stwierdzone pismem i podpisane przez obydwie strony.

§ 15. Zamawiający zobowiąże bezpośredniego inwestora do wyznaczenia swego pełnomocnika do spraw objętych zleceniem oraz jego zastępcę, obowiązkiem których będzie utrzymywać łączność i współdziałać z Biurem, a w szczególności udzielać wszystkich wyjaśnień oraz dostarczać potrzebnych danych.

O wyznaczeniu pełnomocnika i jego zastępcy Biuro będzie zawiadomione pisemnie.

§ 16. Biuro ponosi wszelkie podatki i opłaty, związane z zawarciem umowy.

§ 17. Umowa niniejsza zostaje spisana w dwóch egzemplarzach.

Dyrektor Naczelny CBP. AB. (—) Dr inż. E. Olszewski	Dyrektor Departamentu (—) H. Birencwajg
Dyrektor Techniczny CBP. AB. (—) inż. arch. H. Karpowicz	

Załącznik Nr 2

Inwestor—Naczelny—Główny . . . . . , dnia . . . .
Zlecenie—Potwierdzenie Zlecenia

Centralne Biuro Projektów
Architektonicznych i Budowlanych
Oddział w . . . .

Na warunkach określonych umową w sprawie sporządzenia dokumentacji technicznej, zawartą w dniu 25 marca 1950 r. w Warszawie pomiędzy Skarbem Państwa, reprezentowanym przez Ministerstwo Finansów jako Zamawiającym — z jednej strony — a Centralnym Biurem Projektów Architektonicznych i Budowlanych, przedsiębiorstwem państwowym wyodrębnionym reprezentowanym przez Dyrektora Naczelnego Dr inż. Eugeniusza Olszewskiego i Dyrektora Technicznego inż. arch. Hieronima Karpowicza z drugiej strony, traktując niniejsze zlecenie jako integralną część tej umowy . . . . zleca Centralnemu Biuru Projektów Architektonicznych i Budowlanych wykonanie według załączonych założeń projektowych dokumentacji technicznej dla obiektu . . . . położonego . . . . o przybliżonej kubaturze m^3.

Kredyt przewidziany na realizację inwestycji w Planie Inwestycyjnym 1950 r., Część . . . . Dział . . . . Rozdział . . . . § . . . . ze środków bezzwrotnych (zwrotnych nielimitowanych) wynosi zł . . . .

Prace wykonane będą w następujących terminach:
. . . .
. . . .
. . . .

Należność za prace, obliczona według norm obowiązujących w dniu przyjęcia zlecenia, wynosi w przybliżeniu zł . . . . .

Ostateczna suma należności będzie obliczona według norm obowiązujących w dniu przyjęcia pracy wykonanej lub jej części.

Prace będą przyjęte w . . . .

W przypadku skreślenia z Planu Inwestycyjnego obiektu, będącego przedmiotem zlecenia, Zamawiający ma prawo cofnięcia zamówienia i zażądania od CBP. AB. przerwania prac na wskazanym etapie.

W takim przypadku Zamawiający wypłaci CBP. AB. należność za wykonaną część dokumentacji technicznej.

CBP. AB. zlecenie przyjmuje:

. . . .

(Zamawiający)

86

OKÓLNIK

z dnia 2 maja 1950 r.

w sprawie zwolnienia od podatku obrotowego i podatku od nabycia praw majątkowych Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" i Centrali Spółdzielczo-Państwowej „Centrala Przemysłu Ludowego i Artystycznego". Nr BD. 1008/2/50.

Na podstawie art. 35 dekretu o zobowiązaniach podatkowych z dnia 16. 5. 46 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) umarza się:

I. podatek obrotowy, przypadający od obrotów osiągniętych przez Centralę Rolniczą Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" z tytułu odpłatnego przekazania remanentów wyrobów przemysłu ludowego oraz surowców na rzecz Spółdzielczo-Państwowej Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego.

II. podatek od nabycia praw majątkowych, przypadający od przeniesienia praw majątkowych do nieruchomości i ruchomości, dokonanego przez Centralę Rolniczą Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" na rzecz Centrali o której mowa w pkt I.

Minister Finansów K. Dąbrowski

87

OKÓLNIK

z dnia 11 maja 1950 r.

w sprawie postępowania władz podatkowych przy ustalaniu norm wydajności w fabrykach eteru i w octowniach nieobjętych zasadami systemu finansowego. Nr BD. 2050/2/50.

W związku z wątpliwościami, jakie nasunęły się przy interpretacji § 62 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8. III. 1949 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 25. X. 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 108) i celem ujednolicenia postępowania urzędów skarbowych przy ustalaniu norm wydajności w fabrykach eteru i octowniach, Ministerstwo Finansów zarządza co następuje:

1) Urzędy skarbowe, które dotychczas nie ustaliły norm wydajności przy przerobie spirytusu na eter i ocet na rok 1950, względnie normy te ustaliły w sposób odmienny od zasad podanych w niniejszym okólniku, przystąpią natychmiast do ustalenia tych norm, biorąc za podstawę przeciętną wydajność indywidualną poszczególnych wytwórni w roku 1949 z tym, że normy ustalone nie mogą przekraczać norm maksymalnych, określonych w § 62, a więc nie mogą wynosić więcej niż 1,9 litrów alkoholu na 1 kg eteru, względnie więcej niż 1,3 litrów alkoholu na 1kg bezwodnego kwasu octowego.

2) W przyszłości normy wydajności ustalać należy już w pierwszej połowie stycznia każdego roku, przy czym normą na dany rok będzie przeciętna wydajność uzyskana przez daną wytwórnię w roku poprzednim.

3) Dla wytwórni nowopowstających urzędy skarbowe ustalą normy wydajności w takiej wysokości, jaką mają wytwórnie już czynne o podobnych urządzeniach technicznych i podobnych warunkach produkcji, przy czym należy wziąć pod uwagę uzasadnione i na piśmie wyrażone propozycje przedsiębiorców.

4) Przeciętną roczną wydajność indywidualną, którą równocześnie będzie normą wydajności na rok następny, winno obliczać dwóch należycie do tego przygotowanych pracowników urzędu skarbowego. Normy wydajności ustala się z dokładnością do 0,001, przy czym liczbę mniejszą od 0,0005, odrzuca się, a 0,0005 i większą zaokrągla się do 0,001 (np. jeżeli z obliczenia wydajności wypada, że w roku poprzednim zużyto na wytworzenie 1 kg bezwodnego kwasu octowego 1,2965 litrów alkoholu to norma na dany rok wynosić będzie 1,297.

5) O ustalonych normach wydajności urząd skarbowy zawiadamia przedsiębiorcę wytwórni pismem według wzoru, który ustali izba skarbowa.

6) Z uwagi na postanowienia § 62, który normę wydajności określa jako przeciętną roczną, **stwierdzenie przekroczenia normy wydajności dla wymiaru podatku obrotowego może nastąpić dopiero w wyniku rocznej rewizji obrachunkowej.** W związku z tym wymiary podatkowe dokonane niezgodnie z powyższą zasadą należy uchylić z urzędu.

7) Organa urzędu skarbowego, dokonujące rocznej rewizji obrachunkowej, w przypadku stwierdzenia, że do wyrobu octu względnie eteru zużyto większe ilości alkoholu niż to wynika z ustalonej normy, wpisują ilość alkoholu przekraczającą normę do rubryki „Uwagi" księgi obrachunkowej z odpowiednim omówieniem. Następnie sporządzają odpis zapisu o dokonanym obrachunku i odpis ten najdalej dnia następnego, a w wyjątkowych przypadkach dnia drugiego po rewizji, doręczają urzędowi skarbowemu.

8) Przedsiębiorca, w którego wytwórni w wyniku rocznej rewizji obrachunkowej stwierdzono nadmierne zużycie alkoholu, obowiązany jest w terminach przewidzianych w § 105 ust. 4 powołanego rozporządzenia z dnia 8 marca 1949 roku zapłacić należną zaliczkę na podatek składając we właściwym urzędzie skarbowym deklarację z wymaganymi załącznikami, w której obliczy obrót powstały z tytułu nadmiernego zużycia spirytusu i przypadającą od tego obrotu zaliczkę na podatek.

9) Urząd skarbowy po otrzymaniu odpisu zapisu o rewizji obrachunkowej, o którym mowa w pkt 7) sprawdza czy przedsiębiorca dopełnił obowiązku, o którym mowa w pkt 8) i jeżeli stwierdzi, że przedsiębiorca obowiązku tego nie wykonał, dokonuje wymiaru należnego podatku.

10) Przy obliczaniu podatku obrotowego za ilości alkoholu przekraczające ustalone normy wydajności należy, w związku z art. 6 ust. 6) i art. 10 ust. 4) dekretu o podatku obrotowym oraz § 82 rozporządzenia wykonawczego, stosować 88% ceny spirytusu butelkowanego do celów domowo-leczniczych tj. obecnie 1.760 zł (2000.88 : 100) od 1 litra alkoholu zużytego ponad normę.

11) Organa nadzoru skarbowego niezależnie od obliczeń dokonywanych przy rocznych rewizjach obrachunkowych powinny w czasie każdego pobytu w wytwórni przeprowadzać w celach kontrolnych obliczenie wydajności wyłącznie na podstawie zapisów w księdze obrachunkowej, tzn. bez sprawdzania zapasów octu względnie eteru. Obliczenie takie winno być dokonywane w octowniach co najmniej raz w miesiącu, a w wytwórniach eteru co najmniej raz na kwartał.

Organa nadzoru skarbowego zaprowadzą zapisek, w którym notować będą wydajności obliczane dla celów kontrolnych;

Przedsiębiorstwa, w których w ciągu roku stwierdzone zostaną za niskie wydajności, należy poddać specjalnie wnikliwej kontroli, by im uniemożliwić uchylenie się od wymiaru podatku z końcem roku.

12) Przedsiębiorstwa państwowe i państwowo-spółdzielcze objęte zasadami systemu finansowego począwszy od 1. I. 1950 r. opłacają podatek obrotowy na zasadach określonych w zarządzeniu Ministra Skarbu z dnia 15. II. 1950 r. i zgodnie z § 5 ust. 1 i 2 tego zarządzenia za nadmierne ubytki i nadmierne zużycie spirytusu z punktu widzenia podatkowego nie odpowiadają.

13) Stan prawny, o którym mowa w pkt 12) obowiązuje jak już wspomniano dopiero od 1 stycznia 1950 r., natomiast wszystkie wytwórnie tak państwowe, spółdzielcze jak i prywatne odpowiadają za przekroczenie norm (nadmierne zużycie alkoholu) w roku 1949, o ile na rok 1949 miały normy wyznaczone w oparciu o wydajności uzyskane w r. 1948, względnie o ile w roku 1949 przekroczyły normy maksymalne, określone w § 62.

14) Biorąc jednak pod uwagę trudności, na jakie wciąż jeszcze napotykają octownie wskutek zaniedbań powstałych w okresie okupacji i w pierwszym okresie powojennym, Ministerstwo Finansów poleca władzom podatkowym umarzać w granicach ich kompetencji należności z tytułu podatku obrotowego od ilości alkoholu przekraczających normy określone w § 62 ust. 2:

a) jeżeli chodzi o należności powstałe w roku 1949 o ile przeciętna wydajność octowni w roku 1949 nie mogła osiągnąć granicy zakreślonej przepisami z uwagi na prymitywne urządzenia, bądź też inne, od przedsiębiorcy niezależne okoliczności jak np. zakażenie stojaków itp.,

b) jeżeli chodzi o należności powstałe w roku 1950 o ile wydajność za rok 1950 obliczona w pierwszej połowie stycznia 1951 r. nie będzie mniejsza niż wydajność w roku 1949.

Decyzje o umorzeniu należy wydać na indywidualne prośby zainteresowanych octowni, poparte odpowiednio uzasadnionymi orzeczeniami rzeczoznawców. Z orzeczeń tych musi jasno wynikać, że octownia w danym okresie czasu z powodów od niej niezależnych nie mogła osiągnąć wymagalnej ilości octu z jednostki alkoholu.

15) Izby skarbowe przez swe organa lustracyjne dopilnują należytego wykonania niniejszego okólnika.

I. Przykład obliczenia przeciętnej rocznej wydajności.

W czasie od 1. I. 1949 r. do 31. XII. 1949 r. octownia przerobiła 16.253 l alkoholu otrzymując 125,871 l 10% octu. Jaka była przeciętna roczna wydajność tej octowni w 1949? 125.871 litrów 10% octu zawiera 12.587,1 kg bezwodnego kwasu octowego. Skoro więc na wyprodukowanie 12.587,1 kg bezwodnego kwasu octowego zużyto 16.253 l alkoholu, to na jeden kg kwasu octowego zużyto 16.253 : 12.587,1 = 1,2912 l alkoholu.

Norma wydajności na rok 1950 wynosi dla tej octowni 1,291 l alkoholu na 1 kg bezwodnego kwasu octowego.

II. Przykład obliczenia w celu ustalenia przekroczenia normy i obliczenia podatku.

Roczna rewizja obrachunkowa przeprowadzona w tej octowni 2. I. 1951 r. wykazała, że w czasie od 1. I. 1950 r. do 31. XII. 1950 r. przerobiono 15.358 l alkoholu otrzymując 118.870 l 10% octu.

118.870 litrów 10% octu zawiera 11.887 kg bezwodnego kwasu octowego.

Ponieważ norma wydajności dla tej octowni wynosi 1,291, zatem te 11.887 kg bezwodnego kwasu octowego winna octownia była otrzymać z

11.887 × 1,291 = 15.346,1 litrów alkoholu
octownia zużyła natomiast 15.358 litrów alkoholu
a więc o 11,9 alkoholu ponad ustaloną
przez władze podatkowe normę.

Podatek obrotowy, który przedsiębiorca winien zadeklarować i zapłacić w terminie do 6. I. 1951 r. od tych 11,9 l alkoholu wynosi: 11,9 × 1.760 = 20.944 zł.

Dyrektor Departamentu Inż. T. Sibera

88

OKÓLNIK

z dnia 15 maja 1950 r.

w sprawie kart rejestracyjnych dla Komunalnych Kas Oszczędności na Ziemiach Odzyskanych.

Komunalne Kasy Oszczędności, działające na Ziemiach Odzyskanych, które nie posiadają rachunków starych i okupacyjnych, ulegną w myśl wydanych dotychczas zarządzeń Ministra Skarbu w najbliższym czasie formalnej likwidacji na podstawie art. 28 dekretu o reformie bankowej z dnia 25. 10. 48 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 412). Ponieważ Kasy te nie prowadzą żadnej działalności, przeto nie są one obowiązane do uzyskiwania kart rejestracyjnych na r. 1950.

Dyrektor Departamentu Inż. T. Sibera

89

OKÓLNIK

z dnia 16 maja 1950 r.

w sprawie stosowania do spółdzielni należących do Centralnego Związku Spółdzielczego zwolnień od opłat skarbowych i od podatku obrotowego. Nr PM. 7689/4/50.

Ministerstwo Finansów uchyla okólnik z dnia 26 września 1949 r. ogłoszony w Dz. Urz. Min. Sk. Nr 36, poz. 241 i wyjaśnia, że:

I. w zakresie opłaty skarbowej zwolnienia spółdzielni od opłaty skarbowej od podań, świadectw i pełnomocnictw na podstawie przepisów dodatkowych Nr Nr 14 lit. a) i 26 lit. c) Części II Tabeli opłat skarbowych, stanowiącej załącznik do dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 53, poz. 419) należy stosować po przedłożeniu przez spółdzielnię wyciągu z rejestru spółdzielni.

Przepisy § 21 ust. 6 zdanie drugie i § 22 ust. 3 r. w. opł. skarb. mają tu odpowiednio zastosowanie.

II. W zakresie podatku obrotowego stawki podatkowe przewidziane w art. 7 ust. 1 pkt 2) i 5), art. 9 ust. 1 lit. A) i C) pod. obr. oraz zwolnienia od podatku w myśl art. 4 i ulgi udzielane z mocy przepisu art. 20 pod. obr. przysługują spółdzielniom po przedłożeniu wyciągu z rejestru spółdzielni.

III. W zakresie podatku dochodowego sprawę powyższą reguluje przepis § 61 r. w. pod. doch.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

SPROSTOWANIE

W okólniku z dnia 28 kwietnia 1950 r. w sprawie właściwego wystawiania nakazów płatniczych Nr PM. 6090/1/50 (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 12, poz. 75) omyłkowo wydrukowano w ustępie drugim, zdaniu pierwszym wyrazy „o postępowaniu podatkowym" zamiast wyrazów „o zobowiązaniach podatkowych", co niniejszym prostuje się.

KOMUNIKATY

o unieważnieniu blankietu asygnaty kasowej, blankietów pokwitowań kasowych.

Unieważnia się:

1) blankiet asygnaty kasowej S.H.A. za Nr 591604, brak którego stwierdzony został w Urzędzie Skarbowym w Opocznie.

2) blankiet pokwitowania kasowego wzór Nr 469 Seria E. za Nr 762696 brak którego stwierdzony został w 3 Urzędzie Skarbowym w Białymstoku.

3) blankiety kasowe z bloczków kasowych Serii B. 10. za Nr 157601—157650.

4) blankiety pokwitowań dla wpłat z tytułu przedpłat na podatek obrotowy i dochodowy od uboju zwierząt rzeźnych Seria D od Nr 553159 do Nr 553200, skradzione oglądaczowi mięsa w Białogonie, okręgu Izby Skarbowej w Kielcach.

5) blankiety pokwitowań kasowych Seria E za Nr 670371—670400, zagubione przez poborcę skarbowego 12 Urzędu Skarbowego w Warszawie.

OGŁOSZENIA

o unieważnieniu legitymacji urzędowych.

Unieważnia się zagubione legitymacje urzędowe:

Nr 871a, wydaną przez Izbę Skarbową we Wrocławiu dla Zofii Sobieralskiej.

Nr 202, wydaną przez Izbę Skarbową w Gdańsku dla ob. Matyldy Dąbrowskiej.

Nr 397, wydaną przez Ministerstwo Skarbu dla ob. Gralińskiego Feliksa.

Nr 602, wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny w Warszawie dla ob. Cerańska Maria.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Wileńska 2/4

Prenumerata wynosi rocznie zł 2000; półrocznie — zł 1100; kwartalnie — zł 600.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na konto czekowe Administracji Dz.Urz. Min. Finansów w P. K. O. w Warszawie Nr I-4428/416.

Należność za ogłoszenia o zagubionych lub skradzionych legitymacjach urzędowych wynosi zł 400 (ryczałt).

Inne ogłoszenia — zł 90 za 1 mm szerokości jednej szpalty.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji.

Cena zł 3

ODBIORCA:

Druk. PWPW. Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 14056.